ଆର. ମାନିକାନାଇକର ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ଇ. ଏଲୁମାଲାଇ ନାଇକର ଇତ୍ୟାଦି

ଏପ୍ରିଲ 7,1995

[ଏସ୍. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ମାଡ୍ରାସ ଲଘୁ ଇନାମ (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରିରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1963 - ଧାରା 13 - ଏହାର ପ୍ରଭାବ - ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖର ତୁରନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା କୋଠା - ଇନାମଦାର ଜମିର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ଜମି କୋଠାର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ନୁହେଁ - ଇନାମଦାର ଜମିର ଅଧିକାର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ହକଦାର ।

ମାଡ୍ରାସ ଲଘୁ ଇନାମ (ଉଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ରାୟତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1963 - ଧାରା 43 ଏବଂ 46 - ପ୍ରଭାବ - ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କେବଳ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ - ଉଚ୍ଛେଦ ହୋଇନଥିବା ଶୀର୍ଷକ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକାରିତା ।

15.12.1985 ରେ, ମାଡ୍ରାସ ଲଘୁ ଇନାମ (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ 1963 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ଲଘୁ ଇନାମ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ରାୟତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଛୋଟ ଇନାମ ଜମି ଥିବା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା ମୂଳ ଇନାମଦାର ଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଜମିରେ ଏକ କୋଠା ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ବିଭିନ୍ନ ଆଧାରରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଜମି ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ 31.8.1972 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ଡିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । ତଥାପି, ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ, ସହକାରୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀ, ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତାରିଖ 29.2.1972 ଦ୍ୱାରା, ମାଡ୍ରାସ ଲଘୁ ଇନାମ (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରିରେ ରୂପାନ୍ତର)

ଅଧିନିୟମ, 1963 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀ ତଥା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ମିଳିତ ପଟ୍ଟା ଆଦେଶ କରିଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ସହାୟକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ କୋଠା ପାଇଁ ଜମିର ଭଡ଼ା ପଟ୍ଟା ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମାରେ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପାରିତ ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉକ୍ତ ଆବେଦନକୁ ନଗର ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ସହାୟକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକାରୀ ଜମିର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥିତି ବଦଳି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ ହୋଇପାରିନଥିଲା । ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନଗର ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତର ଆଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ମାଡ୍ରାସ ଲଘୁ ଇନାମ (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୱତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1963 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ରାୱତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ମଞ୍ଜୁର ମାଲିକାନା ଉପରେ ଏକ ବିଚାର ନୁହେଁ ।

ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ।

ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ 1. ମାଡ୍ରାସ ଲଘୁ ଇନାମ (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13 କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ନ୍ୟସ୍ତ କରେ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇନଥିଲା । ଏହା କେବଳ ସ୍ଥିର କରେ ଯେ ଏକ କୋଠା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ଧାରା 13 (2) କେବଳ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କୋଠାଟି ଅଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଧାରା 13 (1) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କୋଠାଟି ରହିଛି, ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ଉପଧାରା (2) ର ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଜମିର ବୈଧାନିକ ହସ୍ତାନ୍ତର ସେହି କୋଠାର ମାଲିକଙ୍କୁ କରିବା ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ନୁହେଁ । ଜଣେ ଇନାମଦାର ଯିଏ ସୂଚିତ ତାରିଖ ପରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନର ଅନ୍ୱୟାଶ୍ରିତ ଦଖଲରେ ରହିବେ, ତାଙ୍କ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କଠାରୁ ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

ଶ୍ରୀ କୁମାରକଟ୍ଟାଲାଇ ସୁବ୍ରମଣ୍ୟସ୍ୱାମୀ ଦେବସ୍ଥାନମ୍ ବନାମ କେ. ଏସ୍. ସନ୍ଦାରାଜୁଲୁ ଚେଟ୍ଟିୟାର, ILR (1975) 1 Mad 501, ଅନୁମୋଦିତ ହେଲା ।

2. ରାୟତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ଅନୁଦାନ ଜମି ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଲଘୁ ଇନାମଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜମି ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ କୌଣସି ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇଥାଏ । ଏକ ଇନାମ ଜମି ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ କୋଠା ମାମଲାରେ, ମାଡ୍ରାସ ଲଘୁ ଇନାମ (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1963 ର ଧାରା 13 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଯେ କୋଠାଟି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ ଯିଏ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନର ତୁରନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ମାଲିକ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସରକାର ଏହା ଉପରେ ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟାୟନ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଯେହେତୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସନ୍ଧାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ରାଜସ୍ୱ ସମାଧାନ ଭାବରେ ଏକ ରାୟତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ, ଏକ ପଟ୍ଟା ମଞ୍ଜୁରକୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମିର ସ୍ୱତ୍ୱ ବିଚାର ସହିତ ସମାନ ବୋଲି ବିଚାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

3. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ପଟ୍ଟା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ କୋଠା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଜମିର ଭଡ଼ା ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ କି ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ପଟ୍ଟା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ପଟ୍ଟା ଅନୁଦାନର ପ୍ରକୃତିକୁ ଦେଖି ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ପଟ୍ଟା ଆଧାରରେ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କୋଠାଟି ରହିଛି, ତାହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

4.1 ମାଡ୍ରାସ ଲଘୁ ଇନାମ (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1963ର ଧାରା 43ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ, ଯେହେତୁ ଏପରି ମାମଲା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ରହିଛି । ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ରାୟତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟେ । କେବଳ ମାଡ୍ରାସ ଲଘୁ ଇନାମ (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1963 ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବାବିଶେଷ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ଏହାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ଏବଂ ମାଡ୍ରାସ ଲଘୁ ଇନାମ (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର)

ଅଧିନିୟମ, 1963 ର ପୂର୍ବଅବଲୋକନ ବାହାରେ ଥିବା ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତାକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ ।

4.2. ମାଡ୍ରାସ ଲଘୁ ଇନାମ (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1963ର ଧାରା 46 ମଧ୍ୟ କେବଳ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବାକୁ ଥିବା ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ତେଣୁ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମିର ସ୍ୱତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା କିମ୍ବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମିରୁ ପଟ୍ଟାଦାରଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାର ଅଧିକାରିତା ପଟ୍ଟାଧାରୀର ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ମାଡ୍ରାସ ମାଇନର ଇନାମ (ଉଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ରୂପାନ୍ତରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1963 ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇନାହିଁ ।

ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ରାମଲିଙ୍ଗ ସମିଗଲ ମ୍ୟାଡାମ, AIR (1986) SC 794 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

*ଭାଙ୍ଗିଚେରୁକୁରୁ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ନୋରି ଭେଙ୍କଟରାମା ଦୀକ୍ଷିତନୁଲୁ ଏବଂ*ଅନ୍ୟମାନେ, [1991] 2 SCR 531, ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା :1984ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 111 ଏବଂ 112 ଇତ୍ୟାଦି ।

R.C. Misc. ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1149/81 ଏବଂ 3483/1983 ମାମଲାରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 22.10.82 ଏବଂ 1.9.83 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆର୍. ସୁନ୍ଦରବର୍ଦ୍ଧନ, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ପାଣ୍ଡା, ବି. କାନ୍ତା ରାଓ, ଏମ୍. ଏ. କ୍ରିଷ୍ଣା ମୂର୍ତ୍ତି, କେ. ରାମକୁମାର, ଏ. ଟି. ଏମ୍. ସମ୍ପତ, ପି. ଏନ୍. ରାମଲିଙ୍ଗମ୍ ଏବଂ ଦୀପକ ଏମ୍. ନର୍ଗଲକର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଜାତା ଭି. ମହୋହର, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଏ, ଯେଉଁଥିରୁ ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 111 ଏବଂ 112/1984 ର ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଅବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2186/1995 ରେ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁ ଜମି ବିବାଦର ବିଷୟ ଥିଲା, ତାହା ମୂଳତଃ ଲଘୁ ଇନାମ ଜମି ଥିଲା । ମାଡ୍ରାସ ଲଘୁ ଇନାମ (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୱତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1963 (ଏହା ପରେ 'ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ' ଭାବରେ ସୂଚିତ) କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ ସୂଚିତ ତାରିଖ 15.12.1965 ରେ ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ ଲଘୁ ଇନାମକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା, ଲଘୁ ଇନାମର ଉଚ୍ଛେଦ ଉପରେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ରାୱତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସୁବିଧା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଏହା ପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 111-112/1984 ରେ ଥିବା ତଥ୍ୟ ।ଅନ୍ୟ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକର ତଥ୍ୟ ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସମାନ ।

ଏହି ସମସ୍ତ ଅପିଲରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୂଳ ଇନାମଦାର ଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କର ଭଡ଼ାଟିଆ ଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ଉକ୍ତ ଜମିରେ ଏକ କୋଠା ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ମାଡ୍ରାସର ନଗର ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତରେ O. S. ସଂଖ୍ୟା 4421/70 ଭାବରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯାହା ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ ନକରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଧାରରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କଠାରୁ ଉକ୍ତ ଜମିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଥିଲା । 31.8.1972 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ଡିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ, ସହକାରୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀ, ଆପତ୍ତି ଶୁଣିବା ପରେ, ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନାମରେ ଉକ୍ତ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ 29.2.1972 ରେ ଏକ ମିଳିତ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଯୁଗ୍ମ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସହାୟକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ 13 (1) ଅନୁଯାୟୀ "ସ୍ତମ୍ଭ 4 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ" କୋଠା ପାଇଁ ଜମିର ଭଡ଼ା ପଟ୍ଟା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ସ୍ତମ୍ଭ 3 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରୁଥିବାବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ତମ୍ଭ 4 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, କୋଠା ପାଇଁ ଜମି ଭଡ଼ା ପଟ୍ଟା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ ଯିଏ କୋଠା ନିର୍ମାଣ

କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ମାଲିକ ହୋଇଥିବାବେଳେ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ପଟ୍ଟା ପୂର୍ବତନ ଇନାମଦାର, ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ ।

ସହକାରୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା 23.11.1974 ରେ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ନଗର ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତରେ E.P. ସଂଖ୍ୟା 408/79 ଦ୍ୱାରା O.S. ସଂଖ୍ୟା 4421/70 ରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ମାଡ୍ରାସର ନଗର ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତ 1980 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 2 ରେ ଏହାର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀମକୁ ଏକ ମିଳିତ ପଟ୍ଟା ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବା କାରଣରୁ ସେ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥିତି ବଦଳିଥିଲା । ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏକ ମିଳିତ ପଟ୍ଟା ମଞ୍ଜୁର ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ "ବାତିଲ" କରିଛି ଏବଂ ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା ମାଡ୍ରାସ୍ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, 22.10.1982 ତାରିଖରେ ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1149/81 ରେ ତାଙ୍କର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଅନେକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ, କହିଥିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ରୟତୱାରୀ ପଟ୍ଟାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ସ୍ୱତ୍ୱ ଉପରେ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଉପରେ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ପାରିତ ଏକ ଡିକ୍ରି ରାୱତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ନୂତନ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଏହି ମାମଲାକୁ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ରାୟରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ଦାୟର କରାଯାଇଛି ।

ମାଡ୍ରାସ ଲଘୁ ଇନାମ (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1963 ହେଉଛି ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟରେ ଲଘୁ ଇନାମରେ ଇନାମଦାରଙ୍କ ଅଧିକାର ଅଧିଗ୍ରହଣ ଏବଂ ଏହିପରି ଇନାମରେ ରାୟତୱାରୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଏକ ଅଧିନିୟମ । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନଠାରୁ (ଏବଂ ଆଇନରେ ଅନ୍ୟଥା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟତୀତ) ଲଘୁ ଇନାମ ସରକାରଙ୍କର ହେବ । ଇନାମଦାର ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ଅଧିକାର ଉକ୍ତ ଧାରା ଅଧୀନରେ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ବନ୍ଦ ହୋଇଛି ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି,

କେବଳ ସେହି ଅଧିକାର ଏବଂ ବିଶେଷାଧିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଯାହା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକୃତି କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ରାୟତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯିଏ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନର ତୁରନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଇନାମ ଜମିରେ "କୁଦିବରମ" ପାଇଁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି, ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଇନାମଦାର ହୁଅନ୍ତୁ କିମ୍ବା ନ ହୁଅନ୍ତୁ । ଧାରା 9 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାରେ ରାୟତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ।ଧାରା 13 ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ :

" 13 (1) ଏକ ଇନମ୍ ଜମିର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୋଠା, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନ ଏବଂ ତା 'ଠାରୁ, ସେହି ଦିନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଫସଲି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଯାହା ଫସଲି ବର୍ଷରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଯେଉଁଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନ ପଡ଼େ ତାହା ଉପରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଆକଳନ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

(2) ଏହି ଧାରାରେ, 'କୋଠା' ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଯାହା ଉପରେ ଏହା ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି ଏବଂ କୌଣସି ସଂଲଗ୍ନ ପରିସରକୁ ଏହାର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଭାବରେ ଦଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 43 ଏବଂ 46 ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

" 43 (1): ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଆପିଲେଟ୍ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରିତା ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି, ସେହି ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଏକ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଯେକୌଣସି ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଦାବି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ, ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି ବିଷୟ ଏପରି ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବାକାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଉପରୋକ୍ତ ପକ୍ଷ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦରେ ଅଛି ।

(2) ଏକ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ (ଯାହା ଏକ ଲଘୁ ବିବାଦୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜିଲ୍ଲା ମୁନ୍ସିଫର ନ୍ୟାୟାଳୟ ନୁହେଁ) ଏହାର ଅଧିକାରିତା ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପକ୍ଷ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଦାବି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ

ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ, ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଉପରୋକ୍ତ ପକ୍ଷ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ରହିଛି ।

" 46 (1): କୌଣସି ଅଧିକାରୀ, ସରକାର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ କୌଣସି ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ କୌଣସି ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବାକୁ ଥିବା ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, କେବଳ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଅପିଲ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ ଅଧୀନରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବ ।

(2) ଏପରି କୌଣସି ଆଦେଶ କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ କୌଣସି ଆଇନ ଅଦାଲତରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯିବ ନାହିଁ ।

(ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ରେଖାଙ୍କିତ କରି)

ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଧାରା 10 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କେତେକ ପ୍ରକାରର ସାର୍ବଜନୀନ ଜମି, ଯେପରିକି ଜଙ୍ଗଲ, ଜଳସେଚନ ଚ୍ୟାନେଲ, ଜମି ଯାହା ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଅଲଗା ରଖାଯାଇଛି, ନଦୀ, ଝରଣା ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟତୀତ ଛୋଟ ଇନାମରେ ଇନାମଦାରଙ୍କ ଅଧିକାର ସ୍ଥାନରେ ରାୟତୱାରୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିବା, ଯାହା ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଯାହା ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ରାୟତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।

କୌଣସି ଇନମ୍ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରାୟତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ଉପରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦାବିର ତଦନ୍ତ କରିବା ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ସହାୟକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ତଦନ୍ତ ଧାରା 11 ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଢଙ୍ଗରେ ସହକାରୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଏକ ରାୟତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୁଅନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରଙ୍କୁ ଜମି ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ରାୟତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ଅନୁଦାନ ଜମି ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଲଘୁ ଇନାମଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜମି ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ କୌଣସି ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇଥାଏ । ଏକ ଇନାମ ଜମି ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅଟ୍ଟାଳିକା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଧାରା 13 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ କୋଠାଟି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନର ତୁରନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ମାଲିକାନା ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ କିନ୍ତୁ ସରକାର ଏହା ଉପରେ ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟାୟନ ଆଦାୟ

କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଯେହେତୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସନ୍ଧାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ରାଜସ୍ୱ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଭାବରେ ଏକ ରାୟତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ, ଏକ ପଟ୍ଟା ଅନୁଦାନକୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମିଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକାନା ଅଧିକାରର ବିଚାର ସହିତ ସମାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଯେ ଧାରା 13 ଅନୁଯାୟୀ, କୋଠା ତଳେ ଥିବା ଜମି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଧାରା 13 କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରେ ନାହିଁ ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ସମ୍ପତ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟସ୍ତ ହୋଇନଥିଲା । ଏହା କେବଳ ସ୍ଥିର କରେ ଯେ ଏକ କୋଠା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ ଯିଏ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଦିନର ତୁରନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ମାଲିକ ଥିଲେ । ଧାରା 13 (2) କେବଳ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କୋଠାଟି ଠିଆ ହୋଇଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଧାରା 13 (1) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କୋଠାଟି ରହିଛି, ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ କୁମାରକଟ୍ଟାଲାଇ ସୁବ୍ରମଣ୍ୟସ୍ୱାମୀ *ଦେବସ୍ଥାନମ୍ ବନାମ କେ. ଏସ୍. ସୁନ୍ଦରରାଜୁଲୁ ଚେଟ୍ଟିୟାର, ILR (1975) 1* Mad., 501 ମାମଲାରେ, ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି କୋଠାର ମାଲିକ ସ୍ଥାନର ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ନୁହଁନ୍ତି, ତେବେ ସ୍ଥାନ ମାଲିକଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବ ନାହିଁ। ଉପଧାରା (2) ର ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଜମିର ବୈଧାନିକ ହସ୍ତାନ୍ତର ସେହି କୋଠାର ମାଲିକଙ୍କୁ ନକରିବା ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ନଥିଲା । ଜଣେ ଇନାମଦାର ଯିଏ ସୂଚିତ ତାରିଖ ପରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନର ଗଠନମୂଳକ ଦଖଲରେ ରହିଥାନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କ ଭଡାଟିଆଙ୍କଠାରୁ ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏହି ଫଳାଫଳ ସହିତ ଆମେ ସମ୍ମାନର ସହ ସହମତ ।

ଅଧିକନ୍ତୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ପଟ୍ଟା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ କେବଳ କୋଠା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଜମିର ଭଡ଼ା ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ କି ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ପଟ୍ଟା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ କୋଠା ଉପରେ ଦାବି ଏବଂ ଯାହା ଉପରେ କୋଠାଟି ରହିଛି ସେହି ସ୍ଥାନ ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବି ହେତୁ ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନାମରେ ଏକ ମିଳିତ ପଟ୍ଟା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ତେଣୁ ପଟ୍ଟା ଅନୁଦାନର ପ୍ରକୃତିକୁ ଦେଖି ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ପଟ୍ଟା

ଆଧାରରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କୋଠାଟି ରହିଛି, ତାହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଅପିଲକାରୀ ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଦଖଲ ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଷ୍ପାଦନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ସ୍ଥାନର ମାଲିକ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଅପିଲକାରୀ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ ଉକ୍ତ ଜମିର ମାଲିକାନା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇଛି । ଧାରା 43 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ ଯେହେତୁ ଏପରି ମାମଲା ଏକ ମକଦ୍ଦମା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦରେ ଅଛି । ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ବିଶେଷ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ରାୟତୱାରୀ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟେ । କେବଳ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଯେଉଁ ବିଷୟଗୁଡିକ ଏପରି ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ବିଷୟ ନୁହେଁ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ କିମ୍ବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଧାରା 43 ର ଉପଧାରା (2) ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ଏହାର ଅଧିକାରିତା ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ (ଜିଲ୍ଲା ମୁନ୍ସିଫଙ୍କର ଅଦାଲତ କିମ୍ବା ଲଘୁ ବିବାଦୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନୁହେଁ) ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ । ତେଣୁ, ଏହାର ଅଧିକାରିତା ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ପରିସର ବାହାରେ ଥିବା ମାମଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ଧାରା 46 ରେ କେବଳ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତି ପ୍ରଦାନ କରେ ଯାହା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମିର ସ୍ୱତ୍ୱ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା କିମ୍ବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମିରୁ ପଟ୍ଟାଧାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାର ଅଧିକାରିତା ପଟ୍ଟାଦାତାଙ୍କର ଅଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇନାହିଁ ।

ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ବନାମ *ରାମଲିଙ୍ଗ ସାମୀଗଲ ମାଡାମ, AIR (1986) SC 794 ମାମଲାରେ* ଏହି ଅଦାଲତ ତାମିଲନାଡୁ ଭୂସମ୍ପତ୍ତି (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1948ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝାଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସମାନ । ଏହି ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଜମିର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତାକୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେତୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତାମିଲନାଡୁ ଭୂସମ୍ପତ୍ତି (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1948ର ଧାରା 64-C ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 46 ସହିତ ସମାନ, ଏହି ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତାମିଲନାଡୁ ଭୂସମ୍ପତ୍ତି (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1948 ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବାକୁ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି "ଏହି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ" ଏବଂ ସାଧାରଣ ଭାବେ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଜମିନଦାର, ଇନାମଦାର, ଜାଗୀରଦାର ଇତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ଏବଂ ଏହିପରି ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜମିକୁ ରାୟତୱାରୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ପରିଣତ କରିବା-ଯାହା ରାଜସ୍ୱ ଭାଷାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଜମିକୁ ଅଣ-ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଜମିରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବା, ଏହିପରି ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ଅଧିକାରରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେବା । ତେଣୁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ଏହାର ଅନେକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି, ସମସ୍ତ ଜମିରୁ ସମସ୍ତ ରାଜସ୍ୱ ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ଏହାର ସାର୍ବଭୌମ ଅଧିକାର ସରକାରଙ୍କୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ପୁନରୁଦ୍ଧାରକୁ ସୁଗମ କରିବା ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ଜମି ଦଖଲକାରୀଙ୍କ ଦାବି, ଜମିର ପ୍ରକୃତି ଇତ୍ୟାଦି କେବଳ ଏକ ସାରମର୍ମ ଢଙ୍ଗରେ ସମାଧାନ କରିବା ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ରାଜସ୍ୱ ନଥିରେ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିବା, ଯେଉଁମାନଙ୍କଠାରୁ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ କରାଯିବ । ଅଦାଲତ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଆଇନ ବିଶେଷ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆଦେଶକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତି ଦେଇଛନ୍ତି, ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତାକୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ ଯଦି ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାଧାରଣଭାବେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଯାହା କରିବେ ତାହା କରିବାକୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରତିକାର ଅଛି । ତେବେ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁଦାନର ପ୍ରକୃତି ହେତୁ ଆମେ ଏହି ଦିଗକୁ

ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଞ୍ଚ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଯାହା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖେ ।

ଭାଗ୍ଗିଚେରୁକୁରୁ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ *ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ନୋରି ଭେଙ୍କଟରାମା ଦୀକ୍ଷିତୁଲୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1991] 2 SCR* 531 ମାମଲାରେ ଏହି ଅଦାଲତ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଇନାମ (ବିଲୋପ ଏବଂ ରାୟତୱାରୀରେ ରୂପାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ । ତାମିଲନାଡୁ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ରାମଲିଙ୍ଗ ସମିଗଲ ମାଡାମ (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଇନାମଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ରାୟତୱାରୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କେବଳ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ରାୟତମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥନୈତିକ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହିପରି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ସ୍ଥାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା, ଭୂସମ୍ପତ୍ତିରେ ଜମିଧାରକଙ୍କ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିବା ଏବଂ ସେଥିରେ ରାୟତୱାରୀ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିବା । ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଅଧିନିୟମ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଅଦାଲତ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 11 ଜମିର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଏହା "ସୂଚିତ ତାରିଖର ତୁରନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ରାୟତୱାରୀ ଜମି" ଥିଲା କି ନାହିଁ, ରାୟତଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଏକ ଅନୁସନ୍ଧାନର ପରିକଳ୍ପନା କରିଛି । ଏହି ତଦନ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାଧାନ ହେବ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ରାୟ, ଆମ ମତରେ ଯାହା ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଯେଉଁ ତଦନ୍ତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ । ତେବେ, ଭଡ଼ା ପଇଠ ନକରିବା କାରଣରୁ ନିଜ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ଲାଗି ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ନେଇ ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଚିନ୍ତିତ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପଟ୍ଟା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏହାର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଜମି ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 4421/1970 କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ନଗର ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତର ଅଧିକାରିତା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା

ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଉଚ୍ଛେଦ ହୋଇନଥିଲା । କିମ୍ବା ଉପରୋକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାରେ ଡିକ୍ରି ପାରିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ 29.2.1972 ରେ ଯଥାକ୍ରମେ କୋଠା ଏବଂ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନାମରେ ସହାୟକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ମିଳିତ ପଟ୍ଟା ମଞ୍ଜୁର ହେତୁ ଉକ୍ତ ମକଦ୍ଦମାରେ ପାରିତ ଡିକ୍ରି ବାତିଲ ହୋଇଗଲା । ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି, ତେଣୁ, ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1149/1981କୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ତେଣୁ ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି । ତେବେ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ବି. କେ. ଏମ୍

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ

ଅନୁବାଦିକା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।